न हि कश्चित् प्रियः स्त्रीणामञ्जसा स्वाशिषात्मनां ।
पतिं पुत्त्रं भ्रातरं वा घ्नन्त्यर्थे घातयन्ति च ॥ ४१ ॥
प्रतिश्रुतं ददामीति वचस्तन्न मृषा भवेत् ।
बधं नार्हति चेन्द्रो ऽपि तत्रेदमुपकल्पते ॥ ४२ ॥
इति संचिन्त्य भगवान् मारीचः कुरुनन्दन ।
उवाच किंचित् कुपित आत्मानं च विगर्हयन् ॥ ४३ ॥
कश्यप उवाच ॥ पुत्त्रस्ते भविता भद्रे इन्द्रहा देवबान्धवः ।
संवत्सरं व्रतमिदं यद्यञ्जो धारयिष्यसि ॥ ४४ ॥
दितिरुवाच ॥ धारयिष्ये व्रतं ब्रह्मन् ब्रूहि कार्याणि यानि मे ।
यानि चेह निषिद्धानि न व्रतं घ्नन्ति यान्युत ॥ ४५ ॥
कश्यप उवाच ॥ न हिंस्याद्भूतजातानि न शपेन्नानृतं वदेत् ।
न छिन्द्यान्नखरोमाणि न स्पृशेद्यदमङ्गलं ॥ ४६ ॥
नाप्सु स्नायान्न कुप्येत न संभाषेत दुर्जनैः ।
न वसीताधौतवासः स्रजं च विधृतां क्वचित् ॥ ४७ ॥
नोच्छिष्टं चण्डिकान्नं च सामिषं वृषलाहृतं ।
भुञ्जीतोदक्यया दृष्टं पिबेन्नाञ्जलिना त्वपः ॥ ४८ ॥
नोच्छिष्टास्पृष्टसलिला संध्यायां मुक्तमूर्धजा ।
अनर्चितासंयतवागसंवीता वह्निश्चरेत् ॥ ४९ ॥
नाधौतपादाप्रयता नार्द्रपादा उदक्शिराः ।
शयीत नापराङ्गान्यैर्न नग्ना न च संध्ययोः ॥ ५० ॥
धौतवासाः शुचिर्नित्यं सर्वमङ्गलसंयुता ।
पूजयेत् प्रातराशात् प्राग्गोविप्रान् श्रियमच्युतं ॥ ५१ ॥